

מעניין גם היכן מתגוררים חברי הכנסת בירושלים. המלונות האהובים עליהם ביותר הם הוילנד, דיפולט והמלכים, הנותנים מחיר מיוחד לחברי הכנסת בסך 42 ל"י ללינה עם ארוחת-בוקר. השר חיים צדוק ואהרון איון מתגוררים במחיר מוזל של 75 לירות ללינה עם ארוחת-בוקר במלון דוד, אולם דירת-השרד שלו, אותה הוא מסיים לרהט בימים אלה, תחסוך לו גם סכום זה.

רבינוביץ ישרם

המלון היקר ביותר עבור חברי הכנסת הוא דווקא המלון הסתדרותי מוריה. מוריה מעניק הנחה בת 10 אחוז בילד לחברי הכנסת, והחשבון שלהם עבור לינה וארוחת-בוקר מסתכם בלמעלה מ-100 לירות. שני היחידים המתגוררים במלון מוריה הם שר-המיסחרי-התעשייה **חיים ברייב** וח"כ הקיבוצניק **יצחק כץ-אהרון**.

מעמדם של חברי הכנסת של רק"ה, מאיר וילנר, **תאופיק זיאר**, **תאופיק טובי** ו**אברהם לבנבראן** שונה. אלה מוסיים את כל משכורתם ואת צ'קיהוצאות שלהם, כפי שעשו בזמנו נבחר מק"י, לקופת המיסלגה, ומקבלים ממנה דמי-מיחיה צנועים. ואומנם, חברי הכנסת הקומוניסטים אינם יכולים להרשות לעצמם לאכול במיזן נון חברי הכנסת ואוכלים במיזון הכללי הסמוך, הזול בכ-20 אחוז. מילבדס אפשר לראות במיזון הכללי רק את חברי הכנסת שהזמינו אורחים שאינם די חשובים כדי להזמין למיזון חברי הכנסת.

אך לחברי הכנסת של רק"ה יש פיצוי בדמות נסיונותיהם הרבות לחו"ל. כל אחד מהם נמצא לפחות מחצית זמנו באחת הארצות הקומוניסטיות באירופה. מלבד **פינ** **חם ספיר**, אין איש שגוסע כל כך הרבה לחו"ל כמוהם.

חשבון ההוצאות של **ח"כ אביעזר** ("עדי") **יפה** (המ) ערך. מוגש לקרן ספיר המפורסמת, אשר יפה הוא מנהלה, בנוסף לעבודתו כחבר-כנסת וסגן-המזכיר של הקואליציה. חשבון ההוצאות של **ח"כ ואלוף** (מיל) **אברהם יפה** (ליכוד) מוגש לרשות שמורות הטבע אשר יפה עומד בראשה. כאשר הודיעו על העלאת תעריפי הדלק האחרונה, התבטא יפה: "מציד, שיעלו את זה לחמש לירות לליטר. מי ששילם עד היום את הדלק שלי, ימשיך לשלם אותו הלאה: האדון **יהושע רבינוביץ**".

ל**ח"כ גאולה כהן**, המצפון הצעקני של חרות בכנרת, יש חשבון-הוצאות לא-קטן מהמדרשה על-שם אריה בן-אליעזר, שאותה היא מנהלת. עורך-הידן **מאיר כהן** (ליכוד) מצליח לקבל עבודות רבות כעורך-ידן, בזכות קשריו הענפים עם חברת הבנייה והשיקום הציבורית הרפיאית שיקמונה, אשר בעסקיה היה מעורב עוד כשהיה חבר מועצה-העיר חיפה.

אחד המנצלים הגדולים ביותר של תקציב ההוצאות הוא הקיבוצניק לשעבר, **ח"כ משה כרמל** (המערך). כרמל, אשר היה בזמנו שר-התחבורה, קיבל את תפקיד יושב-ראש מועצת המנהלים של אל"על. סמוך לקבלת התפקיד, הוא פרש מקיבוצו, נען (בו חבר עד היום) החדש בלי תיק **ישראל גלילי**, קיבל מכונית, נוסע חניגם ל"ח"ל מיספר פעמים רב בשנה, וחי על חשבון-הוצאות חסרת-תחתית. שאותו מעמידה לרשותו חברת-התעופה הרומית, ברמת-חיים שלא היתה מבישת אף מיליונר.

ל**שרם לווין**, האיש החזק של הסתדרות המורים, העומד בראשה שנים רבות, אין כל דאגה מבחינת הוצאותיו האישיות. כל אגורה מהן משולמת על-ידי הקופה הקטנה של מוזכ"ל הסתדרות המורים.

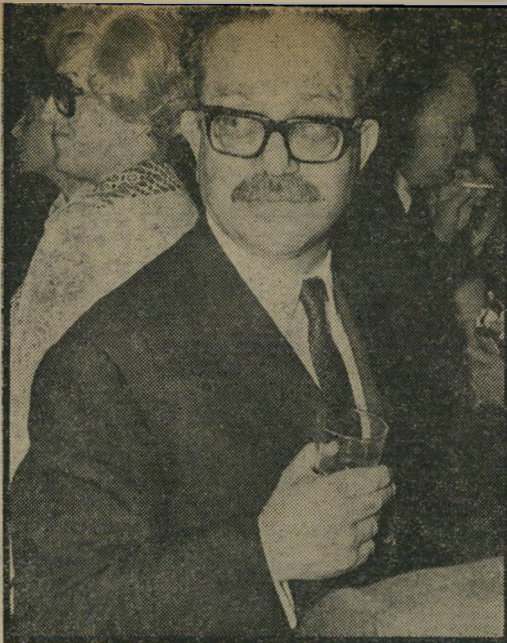
גם **ח"כ יצחק מודעי** מעונין יפה בחשבון-הוצאות. מודעי, אשר היה עד היבחרו לכנסת מנכ"ל חברת-התמ"ר רוקים רבין בישראל הודיע, לאחר שנבחר, כי הוא פורש מהחברה כדי להקדיש את כל זמנו לפעילות פרלמנטרית. עד היום נשאר מודעי מנכ"ל החברה, למרות התיפטרותו, והוא ממשיך לקבל הוצאות אש"ל מרבין.

זמן שבנו

אחד האנשים החביבים בכנסת הוא איש תנועת המושבים, **ח"כ עזרי פיינרמן** (מערך). רק מעטים יודעים כי בנוסף לעיסוקו כחבר-כנסת, ולעיסוקו החדש כיושב-ראש ועדת הקימוצים בשירות הממשלה, מכהן פיינרמן גם כיו"ר מועצת המנהלים של החשבון המרכזי. תפקיד זה הוא כתובת לקבלות ואש"ל של פיינרמן.

רואה-החשבון היחיד בכנסת הוא **יחזקאל פלומין** (ליכוד). פלומין נחשב כאחד מרואי-החשבון המצליחים ביותר בארץ, צבר לו הון ניכר מעיסוקו זה, ממנו לא חדל גם כשנבחר לכנסת. ספר של פלומין על ראיית חשבון הוכר כספר-החובה בלימודי ראיית-החשבון, ותמלול גיו מוסיפים להכנסתו של פלומין.

אחת התעלומות הגדולות ביותר בכנסת הוא **ח"כ** **חדש פנחס שיינמן** (מפד"ל). שיינמן הוא אחד הזוכים הגדולים בארץ, וחי ברמת-חיים פנטסטית. רמת-חיים זו מתאפשרת לשיינמן לא בגלל משכורתו כחבר-כנסת, אלא בגלל קשריו הענפים כיושב-ראש המועצה הדתית בתל-אביב. המועצה מעמידה לרשותו קרנות וחשבונות שמנים, בהם הוא שותף היטב ואותם הוא מנצל עד תום. עובד קיבוץ נוסף מלפני שנים רבות, הוא **ח"כ מפ"ם אריעזר רונן**, אשר לדעת רבים הקשר בינו לבין מפ"ם נתנו הוא מיקרי ביותר. רונן, אשר היה לפני היבחרו לכנסת חבר מועצת עיריית ירושלים, עומד בראש חברת קרית החברה לפיתוח מרכז ירושלים. בחווה בין החברה לבין רונן נאמר, כי החברה תשלם לו 700 לירות הוצאות לחודש. נוסף להוצאות אותן מקבל רונן מהכנסת, לכאוריה, יכול רונן לחסוך מאות רבות של לירות מדי חודש. מאחר שהוא מתגורר בירושלים, ויכול לאכול ולישון בביתו, כאשר כל סכום ההוצאות — הן מהכנסת, הן

ח"כ ערי יפה
מקרן ספיר

ח"כ כרמל
מאל"על

ח"כ אברמוביץ (דמעה)
ועיריית תל-אביב

מתוקף תפקידו כחבר ועדת-הכספים והן 700 הלירות מי קריתא — הן שכן נטו שבנטו.

ליושב-ראש המפלגה הליברלית **ח"כ הד"ר אלימלך רימלט** אין הכנסות רשומות נוספות. על פני הכנסותיו מהכנסת, אולם רעייתו של רימלט היא בעלת ומנהלת בתי-ספר פרטיים ברמת-גן וגבעתיים, המכניסים למיש"פ הית רימלט סכומים ניכרים מדי חודש.

הסתדרות העובדים הלאומית, שבראשה עומד **ח"כ אריעזר שוסטק**, יריבו של **שמואל תמיר** במרכז החופשי, אינה רק מישענתו הפוליטית של שוסטק, אלא אף הכלכלית. מישורתו זו של שוסטק מאפשרת לו לנסוע במכונית-פאר, למלא אותה בדלק יקר, לאכול במסעדות וללון בבתי-מלון (אם כי שוסטק מבכר לרוב לחזור לח"ל אביב) — הוצאות שהן הרבה מעל לסכום ההוצאות שר אותו הוא מקבל מהכנסת.

ל**ח"כ אברהם שכטרבון** (ליכוד) יש שתי מישורות: האחת **ח"כ** וי"ר ועדת-החינוך, והשנייה חבר מועצת עיריית תל-אביב — או, כפי שהוא מכנה עצמו, "נסך יפו" בעיריית תל-אביב. אולם לא מישרה זו ולא המישרה האחרת, וגם לא עובדת היותו של שכטרבון נשוי למישר פחה עשירה (הלורד זין מבריטניה) הן המאפשרות לו לחיות כפי שהוא חי, אלא המישרד ליעוץ הנדסי-כלכלי, אשר הוא בעליו.

גם **גירעין פת** (הליכוד) הוא איש-עסקים מצליח. פת עזב את הארץ לפני שנים רבות, עשה עסקים בארצות-הברית וחזר לישראל כאשר מיפלגתו ומיטבו, **יוסף ספיר** ז"ל, הבטיחו לו קאריירה פוליטית. חברי-הכנסת אינם אוהבים את פת המתגורר בווילה בסביון, והממשיך לעסוק בעסקים אותם החל בארצות-הברית, ובכל פעם שהוא מזכיר את המילה מוסר, מעל במת הכנסת, פורצת סערה וקוראים לעברו: "לך אסור לדבר על מוסר".

שערים לשערי

אולם הדוגמה הטובה ביותר של חשיבות חשבון-הוצאות ושל יד רוחצת ולוחצת יד, היא של מי שהיה סגן שר-התיירות **יהודה שער** (ליברלים עז-מאיים). עם הרבבת הממשלה הנוכחית, הסביר ראשי-הממשלה **יצחק רבין** לשר-התיירות **משה קול** ולשר-בלי תיק **גירעין האוזנר**, כי בשום פנים ואופן לא יתן לי-מיפלגתם גם תפקיד סגן-שר.

בכת אחת נסגרו שערי חשבון-הוצאות בפני שערי אולם השרים חברי מיפלגתו באו במהירות לעזרתו. בי צינעה, ללא פירסום בעיתונות, נוצרה מישרה חדשה עבור רו: יושב-ראש מועצת המנהלים של החברה הממשלתית לתיירות, בעבר כיהן בתפקיד זה מנכ"ל משרד התיירות, **חנוך גיבתון**, אולם כדי ליצור לשערי תפקיד, הפרידו בין שתי המישורות. תפקידו החדש של שערי הוא ייצוגי בעיקרו, משום שאת החברה הממשלתית לתיירות מנהל **משה תמיר**, אל"ם לשעבר בצה"ל העושה את העבודה.

פרשת השרים סבוכה עוד יותר מזו של חברי-הכנסת. השרים אוכלים, שותים, לגים ונוסעים, מבלי לגעת כלל בכסף, כאשר הם או עוזריהם או אפילו הנהגים שלהם. חותמים על החשבונות הנשלחים ישירות למישרדיהם. הוצאותיו האישיות של כימעת כל שר עולות למשלם המיסים אלפי לירות בחודש. כאמור, לגים השרים התל-אביבים במלונות היקרים ביותר בירושלים, כאשר הם לגים בעיר זו, אולם גם השרים הירושלמיים אינם טומרים יום יום בצלחת. שר-התיירות משה קול לדוגמה, מתגורר במלון דן התל-אביב. יותר פעמים מאשר הוא לן בביתו שלו בירושלים.

הכנסות סמויות

אל כל ההכנסות הגלויות והסמויות של חברי הכנסת, יש להוסיף עוד הכנסה אחת, העולה לעם ישראל ביוקר: הנסיעות לחו"ל.

רוב חברי הכנסת נוסעים לפחות אחת לשנה לחו"ל, על חשבון משלם-המיסים, ורבים מהם נוסעים יותר מפעם אחת לשנה. יש נסיעות שהן באופן ישיר על חשבון הכנסת, כמו נסיעת המשלחת המנופחת לוועידה הבין-פרלמנטרית בטוקיו, לפני כחודשיים. חברי-הכנסת שנסעו לטוקיו, וזכו שם בהחלטת יגוני חריפה לישראל, קיבלו כפרס גם טיול בכל המזרח הרחוק. נסיעות אלה מתחליקות כשלל בין ראשי המפלגות, ורק הח"כים הוותיקים והמבוססים ביותר זוכים בהן.

אחרים נוסעים על חשבון המגבית היהודית המאוחדת, על חשבון מוסדות-הציבור אליהם הם קשורים או מקרבים, או על חשבון מיפלגותיהם המקבלות רבבות ל"י לחודש כמימון מיפלגת, — כך או אחרת, החשבון הסופי מוגש לציבור.

כשמחברים יחדיו את ההכנסות וההטבות של חברי הכנסת, מגיעים לסכומי ענק. נוסף למשכורת, להוצאות בנות 60-80 לירות ליום, להוצאות הנסיעה הגלובליות, למרות שהרכב הציבורי עומד לרשותם חניגם, דמי-עיתון גים בסך 100 לירות לחודש, שרותי-דואר חניגם ואלפיים שיחות-טלפון בחודש חניגם, זכאי כל חבר-כנסת לשעבר, אחרי שכינה בשתי קדנציות לפנסיה לכל חייו, המחור שבת לפי גילו ולפי מיספר השנים שכינה בכנסת.

אם לוקחים חברי-כנסת, נשוי ואב לשני ילדים, הגר מחוץ לירושלים ושהוא חבר בוועדה של הכנסת, היושבת לפחות שני ימים בשבוע, מוסיפים לו נסיעה אחת בשנה לחו"ל — הרי סכום הברוטו, שהיה צריך לקבל אורח רגיל הכפוף לחוקים ולתקנות של מסי-ההכנסה, היה מגיע ל-25-20 אלף לירות בחודש — משכורת שאותה אין מקבלים מעל לשולחן אפילו מנהלי המיסעלים העשירים ביותר בסקטור הפרטי בארץ.